

Týden Petra Hampla

- CZ24 News | 6. července 2020

PONDĚLÍ 29. ČERVNA

Piráti slibovali transparentnost, takže největší zakázku desetiletí (dostavba jaderné elektrárny) chtějí řešit výběrovým řízením pro jediného dodavatele. Překvapuje to někoho?

ÚTERÝ 30. ČERVNA

Z poděkování Janu Kellerovi proneseného v rámci jeho ocenění Krameriovou cenou:

Jana Kellera sleduji od začátku 90. let. Tehdy jsem byl tržním komsomolcem, co četl Hayeka a Friedmana ne jako inspirující osobnosti, ale jako vlastníky dogmat. A texty profesora Kellera mě přiváděly k zuřivosti, protože ta dogmata nemilosrdně rozbíjel. Nemilosrdně a přitom vtipně a elegantně.

Naštěstí to ale bylo v 90. letech. Svět ještě nebyl dost pokrokový, takže s nestalo, že bych tím čtením utrpěl trauma, podal stížnost, a spolu s dalšími si dal židle do kruhu, kde bychom si pod dohledem několika psychologek navzájem sdělovali, jak se cítíme a jak hluboce se nás dotklo, že jsme museli něco takového číst. Dokonce tehdy ani nebylo možné vypořádat se s jiným názorem udáním blokováním a tzv. deplatformingem, což je taková mnohem horší a mnohem ostřejší obdoba dřívější cenzury.

STŘEDA 1. ČERVENCE

Spojené státy byly založeny v době, kdy svět byl plný arabských obchodníků s otroky a všude, kde jste se usadila, vám nabízeli otroky. První osady Spojených států byly totálně nekoordinované, takže nebylo možné zabránit, aby byli otroci dováženi. Jakmile se USA jako stát konsolidovaly, byl dovoz otroků zakázán. A byly zahájeny postupné reformy, které nejprve zlepšovaly postavení otroků, pak vedly k úplnému zrušení otroctví. Druhá věc, o níž se dnes nemluví, je, že v prvním období byli také bílí otroci, vesměs Irové. Byly i případy, kdy černocho vlastnil bílé otroky či otrokyně. Tisíce černocho vlastnilo černé otroky...

Abychom měli srovnání, co se dělo v 19. století u nás. Pražský Čelední řád, což je zákoník práce z roku 1865 – po válce Severu proti Jihu, reguluje, jakým způsobem mají zaměstnavatelé bít zaměstnance. Mužského sluhu můžete bít holí, kdykoliv vás napadne, zatímco služku jenom metlou. Služebnictvo vám musí být k dispozici 24 hodin denně a vy máte právo neomezeně prohlížet jejich soukromé věci. Ten svět byl opravdu jiný než teď. Je absolutně absurdní na něj aplikovat současná měřítka.

ČTVRTEK 2. ČERVENCE

Vlny bourání pomníků, ke kterým docházelo k minulosti, souvisely se změnami politických režimů. V roce 1918 vyl vyhlášen samostatný stát, zbourali sochy císaře a postavili Husa. V roce 1948 se dostali k moci komunisté, shodili Masaryka, postavili Lenina, zahájili nový věk, ale předpokládali, že u toho už zůstane. V roce 1989 zase shodili Lenina a postavili Masaryka. Nový režim měl opět vydržet už navždy. Ale nyní nejde o budování nějakého dalšího režimu, ale čistou destrukci. Aktivisté nemají žádnou představu, co by mělo být potom.

PÁTEK 3. ČERVNA

Ze skvělého článku o buranech, svobodě a jižanské vlajce (a samozřejmě Radiu Dixie): „Opsali jsme oblouk a vrátili jsme se k tomu, co jsem napsal na začátku. Dixie je totiž logicky na řadě. Jsme všechno to, co je dneska potřeba zlikvidovat. A právě proto nepřestaneme mávat vlajkou s třinácti bílými hvězdami. Nikdy se nevzdáme. Nikdy. I kdyby to znamenalo přejít do jakéhosi undergroundu a smířit se s rozvleklým a drahým taháním po soudech. Tenhle prapor je pro nás především symbolem svobody. Dokud ho dokážeme udržet nad hlavou, ještě není všechno ztraceno. Pořád existuje místo a prostor, kde se svět ještě nezbláznil.“

SOBOTA 4. ČERVNA

Ombudsman Stanislav Křeček, poslanec Jiří Kobza, bývalý ministr a primátor Igor Němec, poslanec Josef Skála, šéfredaktor Protiproudu Petr Hájek a další zajímaví lidé vystoupí v rámci programu druhého ročníku Vlasteneckého setkání. Více na www.vlasteneckeSetkani.cz

NEDĚLE 5. ČERVENCE

Případ protibabišovské aktivistky, které zkrachoval krámek (protože zákazníci její aktivity štvaly) je perfektní ilustrací toho, co se v dnešní době děje.

Naivní venkovanka odvedla špinavou práci pro nadnárodní skupiny, a ty ji vzápětí koply do zadnice. Už tě nepotřebujeme. Stamiliony létají, ale pro naivní aktivistku, která šla do osobního rizika, není ani pár korun, které by ji podržely. Vždycky pro ně bude jenom špinavá buranka, kterou pohrdají. Bez ohledu na to, jak moc se bude snažit.

A tak je to s celými společenskými vrstvami. Legrační je, že každý z těch naivních aktivistů doufá, že to postihne všechny ostatní, a ne jeho.